

Marcus 2

¹ En toen Hij weder te Kafarnaum gekomen was, hoorde men na enige dagen, dat Hij thuis was.

² En velen kwamen bijeen, zodat zelfs de ruimte bij de deur hen niet meer kon bevatten, en Hij sprak het woord tot hen.

Marcus 2

³ En zij kwamen en brachten een verlamde tot Hem, die door vier mannen gedragen werd.

⁴ En daar zij deze niet tot Hem konden brengen vanwege de schare, namen zij de dakbedekking weg boven de plaats, waar Hij was...

¹⁹ En toen zij geen gelegenheid vonden om hem binnen te dragen, vanwege de schare, gingen zij het dak op en lieten hem met zijn bed **door de tegels** in het midden neder, vlak voor Jezus.

Lucas 5

Gen 11:3

En zij zeiden tot elkander: Welaan, laten wij **tichelen** maken en die goed bakken. En de **tichel** diende hun tot steen en het asfalt diende hun tot leem.

Ex 1:14

ja, zij maakten hun het leven bitter door harde **slavenarbeid** met leem en **tichelstenen** en door allerlei arbeid op het veld.

Ex 5:7

... het volk geen stro meer geven om **tichelstenen** te maken ... zij moeten nu zelf stro gaan verzamelen...

Jes 65:3

... een volk, dat Mij bestendig openlijk krenkt door ... offers te ontsteken op de **tichelstenen**...

⁴ ... en na het dak opengebrosen te hebben, lieten zij de matras neder, waarop de verlamde lag.

5 En daar Jezus hun geloof zag...

= van de vier man + de verlamde

⁵ ...zeide Hij tot de verlamde: Kind, uw zonden worden vergeven.

lett. wordt bevrijd van de zonden van je!

¹⁹ om aan gevangenen **loslating** te verkondigen en aan blinden het gezicht, om verbrokenen heen te zenden in **vrijheid**, om te verkondigen het aangename jaar des Heren.

Lucas 4

⁶ Nu waren daar enige van de schriftgeleerden gezeten en zij overlegden in hun harten:

7 Wat spreekt deze aldus? Hij lastert God.
Wie kan zonden vergeven dan God alleen?

= *van zonden bevrijden*

⁸ En Jezus doorzag terstond in zijn geest, dat zij aldus in zichzelf overlegden, en Hij zeide tot hen: Waarom overlegt gij deze dingen in uw harten?

⁹ Wat is gemakkelijker, tot de verlamde te zeggen: Uw zonden worden vergeven, of te zeggen: Sta op en neem uw matras op en wandel?

lett. je wordt bevrijd van de zonden van je!

¹⁰ Maar, opdat gij moogt weten, dat de Zoon des mensen macht heeft op aarde zonden te vergeven; zeide Hij tot de verlamde:

> Psalm 8⁴

"ben Adam" = de zoon (erfgenaam) van Adam)

¹⁰ Maar, opdat gij moogt weten, dat de Zoon des mensen macht heeft op aarde zonden te vergeven; zeide Hij tot de verlamde:

lett. **volmacht** (Gr. exousia)

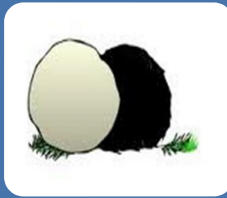
= bevoegdheid om namens een ander te handelen

¹⁰ Maar, opdat gij moogt weten, dat de Zoon des mensen macht heeft op aarde zonden te vergeven; zeide Hij tot de verlamde:

= van zonden te bevrijden

11 Tot u zeg Ik, sta op, neem uw matras op en ga naar uw huis.

M.a.w. het tweede woord is een uitbeelding van Jezus' eerste woord:

sta op

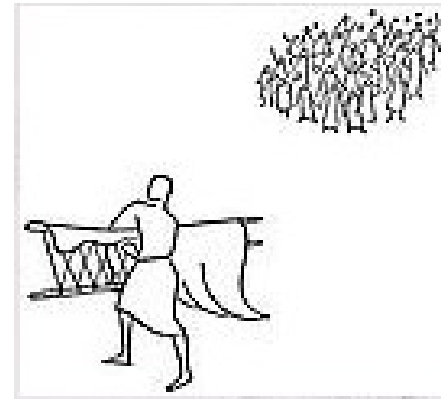

neem uw matras
op

en wandel

¹² En hij **stond op**, nam terstond zijn **matras** op en ging voor aller oog naar buiten, zodat zij allen ontzet waren en **GOD verheerlijkten**, zeggende: Zo iets hebben wij nog nooit gezien!

²⁸ Komt tot Mij, allen, die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u **rust** geven;
²⁹ neemt mijn juk (= *de rust!*) op u en leert van Mij, want Ik ben zachtmoedig en nederig van hart, en gij zult rust vinden voor uw zielen;
³⁰ want mijn juk is zacht en mijn last is licht.

Matteus 11

